

[N. P. Nielsen.]

slag under Nr. 18—24. Ændringsforslag Nr. 18 gaar ud paa at ændre „5 000 Kr.“ til: „3 000 Kr.“; det drejer sig om det Statskattebeløb, der kan erhvervsbeskattes. Dog maa dette Forslag sammenholdes med Ændringsforslaget under Nr. 21, der tilsigter, at Opholdskommuneskatten ikke berøres af Ændringen, men at Skatteyderens Merskat tilfalder Erhvervskommunen. Motiveringen for disse Ændringsforslag er den, at en Række mindre Købstæder mener sig forfordelt ved det oprindelig foreslaaede.

Jeg skal i øvrigt udtale en Beklagelse af, at det ikke i Udvalget er lykkedes at opnaa Enighed om Erhvervsskattespørgsmaalet, saaledes at der var Mulighed for ogsaa i Landstinget at gennemføre Sagen. Jeg føler mig overbevist om, at dette Spørgsmaal nu rejst vil Lovgivningsmagten blive nødt til at søge løst, og jeg tror, at den af de kommunale Organisations Tillidsmænd anviste Vej var farbar. Jeg beklager, at Venstre og Konservative ikke har kunnet indse dette.

Mindretallets Ændringsforslag, som jeg paa nærværende Tidspunkt ikke skal komme ind paa, skal jeg fraraade Medlemmerne at stemme for. Deres Vedtagelse vilde efter min Opfattelse betyde en Forringelse i Forhold til de nuværende Forhold. Jeg skal anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Edvard Sørensen: Som det fremgaar af Betænkningen, og som det ogsaa blev sagt af den ærede Ordfører (N. P. Nielsen), er der ikke opnaaet Enighed om Lovforslaget. Om Aarsagen dertil kan der altid tvistes, men Udvalgsarbejdet har fra Flertallets Side været anlagt paa en saadan Maade, at det var umuligt at naa igennem en saglig Undersøgelse og Drøftelse af de Virkninger, der vilde knytte sig til de foreslaaede Bestemmelser.

Først foretoges der i Udvalget en hurtig Gennemgang af Lovforslaget, uden at det var muligt at trænge ind til Enkelthederne, først og fremmest for Erhvervsskattens Vedkommende. Flertallet fandt det bedst hurtigt at indkalde foreløbige Ændringsforslag og saa optage en Drøftelse. Ændringsforslag blev indkaldt til den 8. Februar, men det lykkedes mig paa mit Partis Vegne at faa Udsættelse indtil den 15. Februar, men paa den Betingelse, at Formanden vilde indkalde til Møde samme Dag, hvad jeg selvsagt maatte bøje mig for. Det lykkedes for mit Parti at forcere Ændringsforslagene frem, saa at de kunde af-

gives den 15. Februar, men der kom ingen Indbydelse til Møde. Endelig ca. 3 Uger senere fremsatte Flertallet sine Ændringsforslag, og der blev indkaldt til det Møde, som Formanden havde ment under ingen Omstændigheder kunde udsættes længere end til 15. Februar.

Vi har udbedt os Beregninger over Virkningerne af Erhvervsbeskatningen, naar vi sikrede Opholdskommunen mindst 60 pCt. af Skattebeløbet. Oplysninger herom er overhovedet ikke fremkommet. Om det beror paa en Forglemmelse fra Indenrigsministerens Side, eller man ikke har ønsket at give os disse Oplysninger, skal jeg lade være usagt; men jeg tror, at det høje Ting vil forstaa, at under saadanne Arbejdsvilkkaar er det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at naa til Enighed om et saa gennemgribende Forslag, som dette maa siges at være for et enkelt Afsnits Vedkommende.

Ved første Behandling efterlyste jeg en teknisk Revision af Statsskatteloven ud fra den Betragtning, at man ved Sammendragning af de forskellige Bestemmelser om personlig Skat til Kommunen burde faa de paagældende Bestemmelser parallelført med de tilsvarende i Statsskatteloven, hvor dette var naturligt og rimeligt, og samtidig burde faa gennemført de tekniske Ændringer i Statsskatteloven, som er bebudet af Regeringen. Ellers kunde man let komme ud for ret hurtigt at skulle ændre den Lov, der fremkommer, naar dette Lovforslag vedtages. Kravet om denne Revision blev imidlertid afvist af Ministeren, og for at faa klaret, paa hvilke Punkter Statsskatteloven afviger fra Lovforslaget her, stillede Det konservative Folkeparti, støttet af mit Parti, en Forespørgsel, men paa denne Forespørgsel er der heller ikke svaret.

Da Regeringen ogsaa her nægtede sin gode Medvirken til Oplysning af Forholdene, har jeg paa anden Maade skaffet mig disse Oplysninger, Oplysninger, der tydeligt og klart viser, at hvis Regeringen ønsker nogenlunde Ensartethed mellem de to Skattelove, var mit Ønske om en sideløbende teknisk Revision af Statsskatteloven ikke ved Siden af. Som Baggrund for Berettigelsen af vort Ønske skal jeg nævne nogle Afvigelser paa Punkter, hvor det vilde være rimeligt at have Parallelitet.

Efter Lovforslagets § 1, Stk. 1, kan en Hustru, der ikke lever faktisk adskilt fra Manden, ansættes til Skat, naar Manden bor i Udlandet. Efter Statsskatteloven kan en saadan Hustru ikke skatteansættes. Efter § 1, Stk. 2, indtræder Kommuneskattepligt efter tre Maaneders fast Ophold.